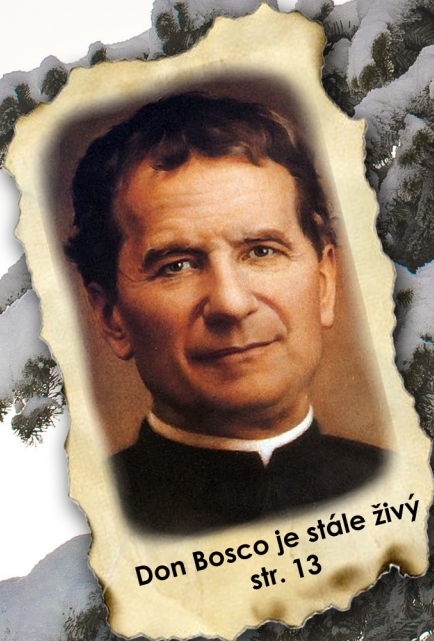

Trojlistok 2

Časopis farnosti Tvarožná

Don Bosco je stále živý
str. 13

Jasličková pobožnosť str. 7

Sviatosť zmierenia:**Tvarožná**

Pondelok a Streda od 16:30, ku chorým v stredu od 10:00

Vlkovce:

Utorok a Streda od 16:00, ku chorým v pondelok od 10:00

Hradisko

Piatok od 15:00, ku chorým v piatok od 14:45

Aktuálne oznamy a celú farskú fotogalériu najdete na: mojakomunita.sk/web/-farnosť-tvarozna

Kronika

Privítali sme: Adelku Lešundákovú z Tvarožnej
Martina Rušina z Hradiska

Sviatosť manželstva prijali:
Dominika Vojtičková a Karol Krojer

Rozlúčili sme sa: s Jozefom Rabjanským z Vlkoviec

Myslíme na nich v modlitbách!

Časopis slúži pre interné potreby veriacich farností Tvarožná.

Aj vy môžete prispieť svojimi článkami do časopisu. Môžete ich zaslať na adresu: farskytrojlístok@gmail.com alebo ich vložte do krabice s nápisom „Farský časopis Trojlístok“ v miestnom kostole.

Členovia redakcie:

Nikolka Cehuľová, Patrícia Cehuľová, Martinka Harďoňová, Simona Hriňáková, Branislav Kellner, Gregor Kellner, Martin Kellner, Silvester Lorko, Tomáš Lorko, Jozef Maľák, Mária Maľáková, Zuzana Malaková, Martin Mitura, Patrik Mitura, Mária Miturová, Mário Rušin, Tomáš Rušin, Patrik Semaňák, Dominika Semaňáková, Vierka Semaňáková, Daniel Šromovský, Dávid Šromovský, Filip Šromovský, Zuzana Šromovská

Grafické spracovanie:

Patrik Karnafel, Tomáš Šromovský

Nový rok sme začali slávnosťou Panny Márie Bohorodičky. A je to viac ako len symbolické. Panna Mária je Matkou nielen človeka Ježiša Krista, ale je Matkou bohočloveka Ježiša Krista. Pán Ježiš si z nej vzal telo. Máme viacero právd o Panne Márii. Niektoré pravdy máme vyjadrené aj v modlitbe posvätného ruženca. Napríklad tú, že Panna Mária je Kráľovnou.

Rok viery

„Dvere viery“ (Sk 14, 27), ktoré vedú do života spoločenstva s Bohom a umožňujú vstúpiť do jeho Cirkvi, sú pre nás stále otvorené. Ich prah je možné prekročiť, keď sa ohlasuje Božie slovo a srdce sa nechá formovať premieňajúcou milosťou. Prejsť týmito dverami značí vydať sa na cestu, ktorá trvá po celý život. (Porta fidei 1) Svätý otec Benedikt XVI týmito slovami vyjadril vstup Cirkvi do tohto výnimočného obdobia. Spolu s Ježišom „ja som Počiatok i Koniec, Alfa i Omega“, sme začali nový kalendárny rok. Tento rok 2013 sa vyznačuje i prívlastkom „Rok viery – Rok lásky.“ Samotné listy sv. Pavla nám hovoria o dôležitosti viery, ktorá je podoprená v najväčšej čnosti, v láske. Lebo láska nikdy nezanikne. Ježišova láska k nám nikdy nezanikne. Nezanikne ani v strachu, ani v bolesti, ani v smútku, dokonca ani keď zabudneme na samého Boha. Môžeme tu hovoriť o čistej láske, ktorá v nás formuje vieru, lebo iba vierou môžeme prijať tajomstvá ukryté v Božej všemohúcnosti. Táto viera nás učí chváliť sa slabosťami, aby pritiahla na seba Kristovu silu. Pri prežívaní Roku viery i Roku svätých Cyrila a Metoda

A ako kráľovná nám svojím príhovorom môže vyprosiť potrebné milosti do nášho života. Je aj naša Matka, preto sa ňou môžeme nechať aj viesť a zveriť sa pod jej ochranu. Nový rok sme začali slávnosťou Panny Márie Bohorodičky, Kráľovny, Matky. Preto sa na začiatku nového roka zverme pod ochranu Panny Márie, zverme jej celý tento rok, aby nás ochraňovala a sprevádzala. Prosme ju o orodovanie u Nebeského Otca, aby nám vyprosovala všetky potrebné milosti a požehnanie. Uvedomujeme si, že sme slabí a preto prosme Pannu Máriu o pomoc a ochranu.

Modlime sa:

Veľký a svätý Bože, nech nám pomáha na životnej púti mocné orodovanie slávnej Panny Márie, aby sme pod jej ochranou boli oslobodení od každého nebezpečenstva a radovali sa z tvojho pokoja.

Skrze Krista, nášho Pána. Amen

Duchovný otec Jozef Hagovský

spievame radostné „Pán je môj Pastier, nič mi nechýba“ (Ž 23, 1). V každej myšlienke, v každom slove, v každom skutku. Pri liturgii a pri osobnej modlitbe. Sami i v spoločenstve. V rodine i v práci. Keď pri modlitbe alebo pri svätej omši recitujeme Vyznanie viery, mali by sme ho recitovať tak ako keby sme stáli pred samotným Bohom, z tváre do tváre. Vyznať to, čo nám daroval, v čom môžeme rásť dennodenne.

Mali by sme ho recitovať tak, aby sme boli schopní zabudnúť na seba a dať sa úplne do služby slabým a chorým. Recitovať ho vo vedomí, že to On je ten, ktorý stvoril tento svet v láske a v pravde. Tento rok nás pozýva, aby sme viac otvorili svoje srdcia a boli schopní radostne ohlasovať lásku, ktorou nás Boh nekočne miluje. Pozýva nás, aby sme aj my dávali viac lásky našim blízkym.

Patrik Mítura

Krst Pána

Pôvodne si cirkev pripomínala udalosť Krstu Pána Ježiša spolu s poklonou troch mudrcov z Východu, ktorí prišli do Betlehema na sviatok Zjavenia Pána 6. januára. Od roku 1969 sa však tento sviatok slávi osobitne, a to v nedeľu po Zjavení Pána. Evanjelium sviatku Krstu Pána opisuje samotnú udalosť krstu Krista. Ján krstí Ježiša v Jordáne. „V tom ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. A z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn v tebe má zaľúbenie.“ Kristus sa pokorne zaradzuje medzi hriešnikov a prijíma krst od Jána. Na tento jeho prejav poníženia voči nám hriešnikom odpovedá Otec slávnostným vyznaním. Ježiš môže nielen počuť, ale aj zakúsiť Otcovo zaľúbenie. Hoci vždy bol a je jeho milovaným Synom pri tejto udalosti môže nanovo prežiť Otcovu blízkosť a lásku. Pri krste v Jordáne je Kristus uistený, že Otec je na jeho strane. Toto uistenie prichádza vo chvíli, ktorá bezprostredne predchádza jeho verejné účinkovanie. Pre Ježiša bol krst prijatím a začiatkom jeho poslania ako trpiaceho služobníka. Boží služobník potrebuje povzbudenie a istotu, že Otec je pri ňom, pri jeho činnosti, že ho sprevádza pri všetkom čo koná. V Otcovom uistení a vyjadrení lásky k svojmu synovi Ježišovi Kristovi môžeme nájsť dôležité povzbudenie aj

pre náš osobný vzťah s Bohom. Tieto slova sa nepriamo vzťahujú aj na nás. Boh si nás v Ježišovi Kristovi tiež vyvolil a zamiloval. Vo sviatosti krstu sme boli prijatí za Božie deti a vstúpili sme do vzťahu s ním. Kresťan sa krstom sviatostne pripodobňuje Ježišovi. Často krát

v konkrétnom živote prežívame rôzne ťažkosti, problémy, pocity samoty a nespokojnosti. Myslíme, že Boh je ďaleko od nášho života, že sme vo všetkom odkázaní a ponechaní len sami na seba. Práve v takýchto chvíľach potrebujeme počuť slová, ktoré zazneli z otvoreného neba, v ktorých Boh ubezpečuje o svojej láske a blízkosti. Pri krste sme všetci prijali pozvanie k plnosti a dokonalosti kresťanského života. Vedomie a prežívanie Božej lásky nech nám pomáha dosiahnuť tento cieľ.

Kuky

Sviatok troch kráľov

Kto sú a odkiaľ pochádzajú? Traja králi sú traja mudrci z Východu, ktorí ako prví uverili v Ježiša a prišli sa mu pokloniť do Betlehema. Mená Gašpar, Melichar a Baltazár im priradili v šiestom storočí. Tento najstarší sviatok sa slávi 6. januára a slávi sa už od tretieho storočia. Počas tohto sviatku sa posväčujú domy, pričom nad dvere kňaz píše, podľa aktuálneho roku, výraz v tvare 20-C+M+B-13. Skratky „C+M+B“ znamenajú „Christus mansionem benedicat“, čo znamená „Kristus nech žehná tento dom“. Tieto skratky sa však často chybne vysvetľujú ako začiatkové písmena mien troch kráľov. V Biblii sa píše o ich putovaní do Betle-

hema za malým Ježiškom, pričom sa ich kráľ Herodes vypytuje kde je, aby Ho mohol zabiť. Ale po návšteve troch kráľov, ktorí priniesli dary - zlato, kadidlo a myrhu, ušli Mária a Jozef s dieťaťom do Egypta. Na tento sviatok je zvykom svätenie vody v kostole. Tento akt pripomína kresťanom premenenie vody na víno v Káne Galilejskej a zároveň si tak spomínajú aj na svoj vlastný krst. Táto voda sa potom po celý rok používa v liturgii na pokropenie ľudu, požehnanie osôb i hmotných vecí. Ľudia si ju berú domov aby sa ňou počas roka požehnávali. Táto svätená voda je aj pri vstupných dverách kostolov.

Dávid Šromovský

Panna Mária Bohorodička

Začiatok nového roku pripadá práve na ukončenie oktávy sviatku Narodenia Pána. Vtedy nám Cirkev kladie pred oči ženu, ktorú Boh vyvolil za matku nášho Spasiteľa. V nej si uctieваме nielen mimoriadne omilostenú osobu, ale aj najbližšiu a vernú spolupracovníčku na diele vykúpenia. Slávnosť Panny Márie Bohorodičky je vždy 1. januára, teda na ôsmy deň po Narodení Pána. Výraz Bohorodička sa síce vo Svätom písme nenachádza, no na viacerých miestach sa píše o Panne Márii ako o tej, ktorá porodila Božieho Syna. Pomenovanie Bohorodička nachádzame v 3. storočí v spisoch svätých Otcov ako aj u sv. Gregora Nazianskeho, sv. Gregora Nyssenkeho, sv. Cyrila Alexandrijskeho, sv. Ignáca Antiochijskeho a ďalších. Starí kresťania, ktorí si uctievali Ježiša Krista ako vteleného Božieho Syna, nemali ťažkosti nazývať jeho matku Bohorodičkou (grécky Theotókos). Niektorým vtedajším teológom sa zdal byť tento názov prisilný, pripúšťali iba názov Kristova rodička (Christotókos). Tento názov je sám o sebe správny, ak nevyklučuje skutočnosť, že v osobe Ježiša Krista sa neoddeliteľne spájali ľudská i božská prirodzenosť. V takom prípade by sa mohla jeho matka na-

zývať i Bohorodička. Ale práve to nechceli spomenutí teológovia pripustiť. Preto začali v Kristovej osobe oddeľovať božstvo od človečenstva. Najznámejším predstaviteľom takýchto náhľadov bol teológ Nestorios, ktorý bol v rokoch 428-443 carihradským patriarchom. Podľa Nestoria v Kristovej osobe bolo božstvo a človečenstvo oddelené a spojené iba morálnym zväzkom lásky. Takto potom dôsledne pokladal Pannu Máriu iba za matku Kristovho človečenstva. Súčasne odsúdili blud carihradského patriarchu Nestória, ktorý hlásal, že Panna Mária bola matkou Krista ako človeka, nie Boha. Nestoriovu náuku odsúdil v r. 431 Efezský koncil (3. všeobecný) pod vedením alexandrijskeho patriarchu sv. Cyrila. Ten zdôraznil, že Kristova osoba je jedna; nemožno v nej oddeľovať božstvo od človečenstva. Preto možno aj Kristovu matku nazývať Bohorodičkou. Veriaci v Efeze privítali koncilové vyhlásenie s nadšením a usporiadali na počesť Spasiteľovej Matky slávnostný sprievod. Dôkazom pradávnej úcty Panny Márie ako Bohorodičky je aj najstaršia zachovaná mariánska modlitba (zo 4. storočia): "Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička". Konštitúcia 2. vatikánskeho koncilu o Cirkvi "Lumen gentium" hovorí: "Pannu Máriu, ktorá pri anjelskom zvestovaní prijala Božie Slovo do srdca i lona a priniesla na svet Život, uznávame a uctieваме ako pravú Matku Božiu a Vykupiteľovu. Vzhľadom na zásluhy svojho Syna bola vykúpená vznešenejším spôsobom a je s ním spojená úzkym a nerozlučným zväzkom. Dostalo sa jej tej najvyššej úlohy a hodnosti byť matkou Božieho Syna, a preto aj milovanou dcérou Otca a svätýňou Ducha Svätého. Týmto vynikajúcim darom milosti značne prevyšuje všetky ostatné nebeské i pozemské stvorenia..." (LG 53). Cirkev sa vo sv. omši sviatku modlí: "Večný Bože, narodením tvojho Syna z Panny Márie poskytol si ľuďom večnú spásu; prosíme ťa, aby sme vždy pociťovali účinky jej orodovania, veď skrze ňu sme dostali pôvodcu života Ježiša Krista..."

Zuzana Šromovská

Dobrá novina

Myšlienka Dobrej noviny pochádza od rehoľnej sestry Mary Killen z Rakúska. Jej projekt bol určený pre deti v okrajových štvrtiach mesta Nairobi v Keni. Tento projekt sa neskôr dostal aj na Slovensko. Koledovanie detí z eRka pod názvom DOBRÁ NOVINA sa na Slovensku po prvýkrát pripravilo na Vianoce v roku 1995. O príprave sa začalo rozmyšľať už na jar. Veľa sa uvažovalo o tom, či sa môže koledovať aj na Slovensku. Nevedelo sa ako koledovanie so zbierkou príjmu ľudia, či budú deti ochotné ísť koledovať, ako zareagujú kňazi, ktorých prosili o pomoc. Nakoniec sa rozhodlo, že sa bude koledovať iba v niektorých mestách a obciach a časom sa možno pripoja aj ďalšie. Nezaobišlo sa to bez veľkých príprav. Uskutočnili sa víkendové kurzy pre zodpovedné osoby, ktoré sa rozhodli Dobrú novinu pripravovať vo svojich farnostiach. Do prvého ročníka Dobrej noviny sa zapojilo takmer 3000 koledníkov zo 104 farností a vykoledovalo sa viac ako 1 milión slovenských korún. Všetko dopadlo nad očakávania, a preto sa rozhodlo na celoslovenskej rade eRka pokračovať v Dobre novine.

V súčasnosti sa koná už 18.ročník Dobrej noviny. Nezaobišlo sa to bez našej farnosti. Tento rok sa zbierali peniaze do subsaharskej Afriky pre postihnuté deti. Koledovanie vo Vlkovciach sa konalo v sobotu 29.decembra.

Vo Vlkovciach sa vyzbieralo 500€ a v Hradisku 118€. Nesmieme zabudnúť ani na ochotných vedúcich a koledníkov, ktorí to s nimi všetko nacvičovali. Vo Vlkovciach zúčastnilo na koledovaní 4 skupinky detí - 8 vedúcich a približne 40 detí. V Hradisku koledovali 2 skupinky - 2 vedúce a 10 detí. Musíme pripomenúť aj štedrých darcov peňažnej sumy, ktorým treba poďakovať. Veď si len predstavte, že pre naše deti je najhodnotnejší počítač, televízor a veľa iných vecí, ale pre deti v Afrike je najhodnotnejšia voda a jedlo. My im takto môžeme pomôcť alebo sa k tomu aspoň trochu priblížiť. Preto je potrebné takéto projekty podporovať.

B. Kellner, M. Rušin, T. Lorko

Vianoce v Tvarožnej

Vo farnosti Tvarožná prebiehalo 26. decembra 2012 koledovanie Dobrej noviny a 25. decembra 2012 jasličková pobožnosť. Z týchto našich aktivít, ktoré sú už každoročnou tradíciou, sa deti veľmi tešia. Na jasličkovú pobožnosť sa snažia naučiť texty piesní i texty postáv. Je to pre nich zábava. Radi chodia aj koledovať. Tohto roku sa zúčastnilo koledovania približne 20 detí a 4 vedúce. Na koledovaní sa vyzbieralo 503,30 €. I keď je pre deti prejsť takú dlhú cestu dosť únavne, nakoniec je to pre nich radosť. Spoločne sme spievali koledy a tešili sa z narodeného dieťaťa. Robíme to preto, aby sme pomohli iným deťom, ktoré to najviac potrebujú.

Výzva troch mudrcov

Dňa 6. januára sme si pripomenuli sviatok Zjavenia Pána. Patrí k najstarším kresťanským sviatkom, ktorý sa slávi od 3. storočia. Tí ľudia, ktorí sa prišli pokloniť malému Ježišovi, neboli totiž pravdepodobne králi, možno neboli ani traja. Zrejme sa to nestalo ani 6. januára, aj keď my to v tento deň slávime. Jedná sa o deň, kedy sa na oblohe objavila hviezda oznamujúca narodenie Božieho Syna všetkým národom. Čítanie z Evanjelia podľa Matúša je ukázkou toho, akou cestou ľudia prichádzajú k Ježišovi. Králi, mágovia alebo mudrci, o ktorých hovorí evanjelium sa vydali na cestu hľadania Mesiáša. Pochádzali z oblasti Perzie, ktorej územie sa nachádzalo v oblasti dnešného Afganistanu, Iraku a Iránu. Ako je teda možné, že Boh k nim prehovoril prostredníctvom hviezdy? Boh si poslužil ich presvedčením a zobrazil svoju pravdu tak, aby ju mohli prečítať aj národy, ktoré boli v zajatí rôznych pover. Na jednej strane sú mudrci, ktorých záhada nového kráľa veľmi zaujíma a snažia sa ju rozriešiť, no na druhej strane sú tu Židia, ktorí aj

vedia čo sa má stať, no radšej zostávajú v „tme“. Vieme, že malý Ježiš sa narodil úplne v skrytosti, vedeli o ňom len pastieri, ktorí bdeli pri strážení svojho stáda, keď sa im zjavil Pánov anjel. Ježiš sa dokonca narodil aj v skrytosti pred vtedajšími kňazmi, ktorí o ňom veľmi veľa vedeli. Očakávali ho a ani nevedeli kde a kedy sa narodil. Je zaujímavé, že kňazi, ktorí o ňom vedeli sa nešli pozrieť do Betlehema. Mudrci nevedeli takmer nič a našli ho. Cesta k Bohu nie je vždy jasná, rovná, priama. Aj mudrci museli prejsť veľmi dlhú cestu, aby sa do Betlehema dostali. Keď mudrci prišli ku kráľovi Herodesovi a povedali mu o hviezde a o narodení nového kráľa. Ten sa rozrušil a s ním celý Jeruzalem. Vieme dokonca, že ho chcel zabiť. Tak ako Boh ukázal cestu pohanským mudrcom, tak aj nám ukazuje cestu. Ak človek hľadá, dá sa nájsť správny smer. Výzva mudrcov, ktorá zaznieva už dvetisíc rokov pre nás všetkých je: „Poďme sa mu pokloniť! Nielen na Vianoce k jasličkám do kostola! Ale nech celý náš život je cestou k poklone pravému Bohu!“

Tomáš Rušin

Jasličková pobožnosť

V utorok 25. Decembra na Božie narodenie sa v kostole vo Vlkovciach konala jasličková pobožnosť. V programe účinkovali deti a spevokol pod vedením kantorky Helenky Semaňákovej. Program jasličkovej pobožnosti bol veľmi zaujímavý a pestrý. Na úvod jasličkovej pobožnosti sa k nám do našich srdiec prihovril pán kaplán Grivalský z Ľubice. Po príhovore pána kaplána spieval spevokol krásne vianočné piesne. Deti vystúpili so svojou scénkou, ktorá bola o narodení nášho malého Ježiška. Pannu Máriu si zahrála Karolínka Faltinová, Dominik Maľák hral svätého Jozefa a Alžbetu si zahrála Simonka Maľáková. V scénke vystupovali aj pastieri, ktorých hrali Silvester Lorko, Miško Cehuľa, Marek Semaňák a Adam Nadanyí. Ďalšie vedľajšie postavy hrali Viktória Cehuľová, Antónia Maľáková a Alexandra Semaňáková. Karolínka ako postava Panny Márie zaspievala veľmi pekne nádhernú pieseň, „Velebí moja duša Pána“. Celý priebeh pobožnosti sprevádzal svojim spevom spevokol.

V závere sme si zaspievali vianočnú pieseň „Tichá noc“. Ľuďom sa to určite páčilo. Na jasličkovú pobožnosť sa prišlo pozrieť mnoho ľudí.

Pobožnosť nám ukázala ako by sme si mali pripraviť srdce pre Ježiška, ktorý prišiel k nám na tento svet. Za túto jasličkovú pobožnosť vďačíme všetkým, ktorí sa podieľali na jej príprave, ale aj tým, ktorí sa na ňu prišli pozrieť. Vďaka patrí aj Helenke Semaňákovej, ktorá viedla prípravu celej jasličkovej pobožnosti. Úprimná vďaka všetkým zúčastneným! Veríme, že na budúci rok sa pobožnosť uskutoční znovu.

Martinka Harďoňová

Pingpongový turnaj

Dňa 26. 12. 2012 sa uskutočnil v priestoroch pohostinstva vo Vlkovciach pingpongový turnaj. Zúčastnilo sa ho celkovo 12 súťažiacich. Na začiatku najskôr prebehol zreb, ktorý každému určil súpera do prvého kola. Zápas sa hrali na tri víťazné sety do jedenásť bodov. Celý turnaj sa niesol v priateľskej a športovej atmosfére a zápasy priniesli všetko čo k pingpongu patrí. Bolo sa na čo pozerat' - nechýbali napínavé momenty, ale ani nekompromisné smeče. Každý chcel vyhrať, no do najlepšej štvorice sa nakoniec dostali len tí najlepší a to : Daniel Šromovský, Ján Kellner st., Rudolf Semaňák ml. a Peter Semaňák. Z týchto štyroch sa nakoniec do celkového finále prebojovali Ján Kellner st. a Peter Semaňák a o tretie miesto medzi sebou bojovali Daniel Šromovský a Rudolf Semaňák. Po napínavých a hlavne veľmi vyrovnaných finálových zápasoch bolo celkové poradie nasledovné:

Ping-pong

1. miesto : Ján Kellner st.
2. miesto : Peter Semaňák
3. miesto : Daniel Šromovský

Víťazi si odniesli diplom a vecné ceny ako kniha a nápoje. Týmto im srdečne gratulujeme. Na záver ďakujeme všetkým súťažiacim za účasť a veľká vďaka patrí predovšetkým Petrovi Semaňákovi za celkovú organizáciu turnaja.

Martin Kellner

Duchovná obnova

V našej farnosti, konkrétne vo Vlkovciach, sa konala 16.12. 2012 duchovná obnova. Vo Vrbove sa obnova konala už 14.12. 2012 a hosťom bol Róbert Slotka, univerzitný kaplán z Ružomberka. Duchovné obnovy slúžili na zamyslenie sa do adventného obdobia, na stíšenie sa a na očakávaný príchod malého Ježiška. Na duchovnej obnove sa podieľalo spoločenstvo Emanuel z Vlkoviec, ale aj dobrovoľníci z Vrbova, ktorí našich najmenších počas prednášky zabávali krásnym divadielkom. Divadielko sa konalo v Kultúrnom dome vo Vlkovciach. Prednášku, ktorú prezentoval kňaz PhDr. ThDr. Ján Buc, PhD. dopĺňala hudobná sekcia, ktorú sprevádzala slečna Helenka Semaňáková. Hneď na začiatku duchovnej obnovy nám predviedli niektorí z nášho spoločenstva pantomímu. Hovorila o tom, ako naplniť prázdnu dušu a dostať do nej vnútorný pokoj. V takomto duchu sa niesla celá téma duchovnej obnovy. Veríme, že ľudia si do svojich domovov priniesli pokoj, lásku a pochopenie pre druhých, ktoré bolo zvlášť v tomto období sviatkov veľmi potrebné.

Je potrebné ich rozdávať aj v obyčajných dňoch nášho života. Nestihli ste duchovnú obnovu vo Vlkovciach? Nevadí! Prednášku a pantomímu z duchovnej obnovy vo Vlkovciach môžete nájsť na tejto internetovej stránke:

mojakomunita.sk/web/farnost-tvarozna
Zuzka Malaková

Adoptuj si politika

„Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.“

(Mt 6,33)

Sila modlitby inšpirovala mladých kresťanov aby 1. Januára 2013, v deň dvadsiateho výročia vzniku Slovenskej republiky, odštartovali kampaň „Adoptuj si politika“. Projekt je pokračovaním kampane “40 dní teraz”, kedy sa v roku 2012 modlilo a postilo tisícky kresťanov za voľby do Národnej rady SR. Oba tieto projekty zastrešuje Združenie kresťanských spoločenských mládeže (ZKSM). Cieľom kampane “Adoptuj si politika” je pozvať a motivovať ľudí k modlitbe za jednotlivých politikov, ktorí zastupujú naše záujmy vo verejnom živote, či už vo vláde, parlamente alebo kdekoľvek inde. Samozrejme nejde o propagáciu jednotlivých politických strán ani o presadzovanie nejakého politického názoru. Ako kresťania veríme, že zjednotením sa v modlitbe môžeme zasiahnuť do diania na Slovensku. Politikom chceme vyprosiť múdrosť a zodpovednosť v rozhodovaní a zasadzovaní sa za spoločné

dobro. Veríme, že hodnoty kresťanstva, ako je spravodlivosť, čestnosť či úcta k životu, by mali byť rešpektované aj v politike a my máme byť tými, ktorí uplatňovanie týchto hodnôt od politikov očakávajú. Namiesto nekonečného kritizovania či dištancovania sa od politiky chceme zaujať postoj, v ktorom sa bude odrážať zodpovednosť za túto krajinu a za jej budúcnosť. Do kampane sa dá zapojiť registráciou modlitby za konkrétneho politika.

Je možné vybrať si z politikov, za ktorých sa doposiaľ nikto nemodlí. Každý, kto sa zapojí do kampane, berie na seba zodpovednosť denne sa prihovárať 5 minút za zverého politika počas obdobia pol roka. Po uplynutí šiestich mesiacov je možné modlitebný záväzok buď predĺžiť, alebo zrušiť. Presný spôsob modlitby za politika nie je určený, účastníci sa môžu modliť podľa vlastného uváženia - či už naučenými modlitbami, modlitbou vlastnými slovami, ale napríklad aj pôstom, obetovaním účasti na svätej omši a podobne.

Viac informácií o kampani, zoznam politikov a samotnú adopciu nájdete na webovej stránke: www.adoptujsipolitika.sk

Mária Miturová

Prežili sme koniec sveta

Koniec sveta! Tí starší si asi pomyslia: „No to tu už bolo, veď každé tri roky sa to opakuje.“ V zásade majú pravdu. Ľudia nevedno prečo stále cítia potrebu starať sa o budúcnosť. Pritom z Biblie veľmi dobre vieme, že sa máme starať o čo najlepšie prežitie prítomnosti. Ak by človek dokázal prekonať tento „pud“ vždy si niečo plánovať, mohol by všetko zvládlať lepšie. Zatiaľ čo si človek plánuje to čo by mohlo byť, oberá sa o to čo je. Veľa z nás si myslí: „Ak chcem mať dobrú budúcnosť, musím si všetko naplánovať, aby som nič neskazil.“ Ak by sme sa venovali len tomu čo sa práve deje a robili to s Bohom v srdci, budúcnosť by bola nepodstatná. Človek musí každú chvíľu zvládnuť s Bohom v srdci, s láskou. Veľa ľudí očakávalo koniec sveta, no nič neprišlo. Možno si poviete: „Ale veď tretie fatimské proroctvo hovorí jasne o príchode konca sveta!“ Ako to potom naozaj je?

O tomto proroctve sa šírilo mnoho fám. V skutočnosti však tretie fatimské proroctvo, ktoré bolo zverejnené pápežom Jánom Pavlom II. na Akte zverenia, rozpráva o krutej dobe po ktorej nastane mier a láska. Zatiaľ mier nenastal a napriek starobe ľudstva sú stále vojny. My ako kresťania vieme, že koniec sveta bude vtedy, keď to nikto nebude čakať. Preto sa nebojte a nestrachujte konca sveta, on nepríde teraz. On príde keď sa ľudia naučia žiť prítomnosťou a predpovede, proroctvá budú dávno zabudnuté. Ježiš je Boh, Boh je Láska, on nepríde v katastrofe, láska prináša len lásku. Položme si na záver otázku: „Bál som sa toho? Očakával som to najhoršie? Akú mám vieru?“

Kto verí, ten sa vždy nad proroctvami o katastrofách len zasmieja a povie: „Nie, tak to nebude, Ježiš je láska a ja mu verím.“

„Chcel som byť vodičom autobusu.“

rozhovor s ľubickým kaplánom Jankom Grivalským

1. Kedy ste sa rozhodli pre kňazské povolanie a čo Vás k tomu viedlo?

„Každý študent na strednej škole pri výbere vysokej školy rozmyšľá, čo by chcel v živote robiť, čomu by sa chcel venovať. Ja som chcel byť vodičom autobusu. Keď som mal 18 rokov, podľa vtedy ešte platných zákonov platilo, že bolo potrebné mať vodičský preukaz na nákladné auto a dva roky praxe. Potom bolo možné si urobiť rozšírenie vodičského preukazu o skupinu „D“ – čo je autobus. Preto som si urobil ešte v treťom ročníku strednej školy „vodičák“ na nákladné auto. Ale nakoľko som bol organista, raz v jednej kázni pán farár hovoril o povolaní. O kňazskom povolaní a ja som nemohol prestať o tom premýšľať. Začal som spomínať na kňazov, ktorí pôsobili v našej farnosti Spišské Hanušovce. A tak teraz s odstupom času viem, že to nie ja som si vyvolil kňazský život. Ja som len odpovedal na Božie volanie. Pretože ako v Božom slove čítame: „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil Vás.“ Boh ma povolal ešte skôr, ako som bol na svete. Každé prijatie kňazskej vysviacky je odpoveďou na Božie volanie.“

2. Kde všade ste už pôsobili?

„Mojím prvým pôsobiskom bola farnosť Tvrdošín na Orave. Ja som veľmi rád, že aj váš pán farár Jozef Hagovský tiež ako kaplán pôsobil v tejto farnosti. Keď som s ním rozprával o tom ako bolo v Tvrdošine, aj on si spomínal na jeho pôsobenie a spolu sme mohli porozprávať čo je nové v tejto farnosti. Teraz som kaplánom vo vašej susednej farnosti Lubica, do ktorej ma Boh skrze vôľu diecézneho biskupa poslal a som mu za túto farnosť, za ľudí, ktorí žijú v tejto farnosti veľmi vďačný.“

3. Ako si spomínate na svoje detstvo a mladosť?

Prežívali ste toto obdobie s Bohom, alebo ste Boha našli až neskôr?

„Na svoje detstvo a mladosť si spomínam s úsmevom na perách. Bolo to veľmi krásne obdobie, nezameniteľné, ktoré ako každá etapa v živote posúva človeka dopredu. Pri každom okamihu treba myslieť nato, že nemáme zabúdať na Boha a na Jeho lásku.“

4. Ako sa Vám páči vo vašom terajšom pôsobisku v Lubici?

„Lubica je veľmi krásna farnosť, živá farnosť. Tak ako aj v Tvrdošine, tak aj v Lubici sa mi veľmi páči, pretože i tu som sa naučil a stále učim plniť Božiu vôľu.“

5. Počas polnočnej svätej omše ste spomínali, že je Vám naša farnosť veľmi blízka?

Čím to je?

„My ľudia sme často postavení do úlohy nielen toho, ktorý daruje a dáva, ale aj ktorý dostáva a berie. Vlkovce sú pre mňa obrovským povzbudením. Ako blahoslavený Ján Pavol II. hovoril, že „svetu treba odovzdávať oheň milosrdenstva“, nejde len o kňazov a rehoľníkov, ktorí budú plniť toto poslanstvo, ale je to aj na kresťanských rodinách a spoločenstvách mladých ako sa bude svet vyvíjať. A tomu som veľmi rád, že aj vo Vlkovciach vidím živého Krista v rodinách a v srdciach ľudí, v mladých, v ministrantoch i deťoch.“

6. Spomeniete si na nejakú zábavnú príhodu z Vášho kňazského života?

„Práve si spomínam, ako som slúžil svätú omšu za účasti mládeže v Lubici a počas kázne, kedy som viedol dialóg s mladými, som sa ich pýtal, že aké meno sa im páči. Jeden chlapec, ktorý počúval starších chalanov nahlas povedal meno „Urban“. Keďže som videl, že to nebolo z jeho hlavy, ale že mu to povedal starší chalan, tak mi prišlo veľmi smiešne. Začal som sa smiať spolu s mladými, ktorí boli v presbytériu kostola. Potom som sa trochu upokojil a že idem pokračovať v mojej homilii ďalej. Ale opäť som sa trochu pousmial a v tom „vybuchol“ smiechom celý kostol, teda všetci čo boli na svätej omši. Som veľmi rád, že aj smiechom sme si mohli uvedomiť dôležitosť svojich mien, ktoré nosíme a radostné prežívanie obety svätej omše.“

7. Čo rád robíte vo voľnom čase?

„Pastoračná služba si vyžaduje úplné odovzdanie sa, teda toho času nemám až tak veľa. No keď mám trochu voľného času, tak rád bicyklujem a občas si rád prečítam i nejakú kvalitnú knihu a vypočujem dobrú hudbu. Keďže pochádzam z najkrajšej dediny v Zamagurí, zo Spišských Hamušoviec, kde je veľa traktorov a kombajnov veľmi rád šoférujem takéto stroje, ale tiež i osobné autá. Tu v Lubici som mal možnosť šoférovať i mixér – istotne viete, že je to nákladné auto prevážajúce betón. Jeden náš lubický farník jazdí na takom stroji, tak mi dal zajazdiť na TATRE 815, z čoho som mal veľkú radosť.“

8. Prečo by ste mladým ľuďom odporučili kňazské povolanie?

„Kňazské povolanie sa nedá odporučiť. Kňazské povolanie sa dá spoznávať, ale jedine Boh je darca povolania do kňazského života. Nedá sa to odporučiť. Ja som len obyčajný kňaz. Boh je ten, ktorý dá túžbu do srdca a ktorý si povolá svojho vyvoleného. Ja verím, že Boh Otec požeňuje každé rozhodnutie, ktoré je úprimné a pramení z čistého srdca.“

Ďakujeme za rozhovor !

Spracovala: Dominika Semaňáková

Anketa

Vianoce sa skončili, skončil sa aj Silvester, darčeky sú odhalené, petardy a ohňostroje vypustené a my to odrazu máme Nový rok. Ako to len rýchlo ubehlo. Mnoho ľudí si práve v tomto čase dáva rôzne predsavzatia a plány do Nového roku. Preto sme si pre Vás pripravili novoročnú anketu, v ktorej sme sa opýtali:

„Aké predsavzatia ste si dali do Nového roku?“

„Moje predsavzatie je, že keď budem jesť párky, tak si dám o jeden párok menej.“

F., Vlkovce, 19 rokov

„Ja som si dal predsavzatie nedávať si predsavzatia.“

P., Vlkovce, 14 rokov

„Moje predsavzatie je, že sa budem dobre chovať a budem dobrý človek.“

Š., Vlkovce, 65 rokov

„Nie, keby som chcela dala by som si hocikedy.“

V., Tvarožná, 52 rokov

Príbeh jednej rodiny

Žila raz jedna kresťanská rodina, ktorá mala otca Jana, matku Petru a osem detí – piatich synov a tri dievčatá. Synovia sa volali: Martin, Peter, Radoslav, Gašpar a Jaromír. Dievčatá sa volali Lívia, Alena a Daniela. Boli to však veľmi neposlušné deti. Raz keď sa boli pokloniť Pánovi Ježišovi, vypočuli si v kostole jeden príbeh. Bol to príbeh o putovaní troch kráľov. Keď sa prišli traja králi pokloniť Pánovi Ježišovi, tak mu doniesli zlato, kadidlo a myrhu. Deti si odrazu uvedomili, že aj oni musia niečo doniesť, ale nemali nič. Preto rýchlo bežali domov po nejakú hračku, ktorú by mohli darovať Ježiškovi. Ale žiadnej sa nechceli vzdať. V tejto rodine žila aj stará mama, ktorá mala už úctyhodný vek. Povedala všetkým svojim vnukom a vnučkám: „Pán Ježiš sa pre Vás obetoval na kríži, mali by ste mu aj Vy niečo obetovať!“

Oni sa zamysleli a opýtali sa: „A čo by bolo,

„Ja sa budem snažiť lepšie učiť.“

M., Vlkovce, 15 rokov

„Chcem sa naučiť rúbať drevo.“

A., Vlkovce, 8 rokov

„Chcem byť sama sebou a lepšie sa učiť.“

Z., Vlkovce, 15 rokov

„Áno, že budem cvičiť každý večer.“

M., Tvarožná, 19 rokov

„Moje predsavzatie je, že budem menej nervózna, budem viac sústredená na svätých omšiach a budem sa viac modliť.“

Z., Vlkovce, 20 rokov

„Ja si nedávam žiadne predsavzatia, lebo ich aj tak nedodržím.“

Š., Vlkovce, 37 rokov

„Áno, nájsť si novú prácu.“

Z., Tvarožná, 26 rokov

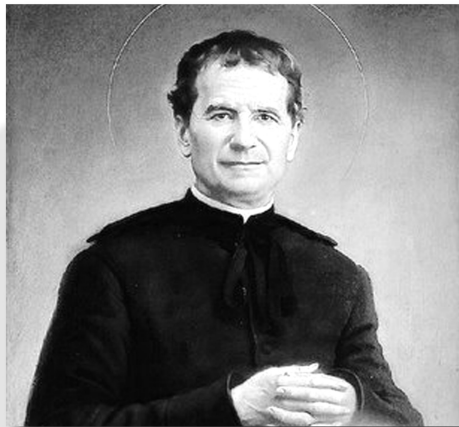
Anketu spracovali: B.Kellner, M.Rušin, T. Lorko, S. Hriňáková

ak by to Pán Ježiš neurobil?“ Zrazu si uvedomili akú veľkú obeť Pán Ježiš priniesol. „Preto mu musíme dať niečo vzácne!“ zvolali spoločne. Nuž každé dieťa zobralo malému Ježiškovi svoju najmilšiu hračku. Keď prišli do kostola, malý Gašpar sa opýtal: „Ako sa vlastne volali títo traja králi?“ Keďže Martin bol najstarší, odpovedal svojmu bratovi on: „Podľa tradície sa volajú Baltazár, Melichár a Gašpar.“ Malý Gašpar sa zarazil a povedal: „Gašpar? Ale veď tak sa volám predsa aj ja!“ Gašpar si uvedomil aké prekrásne meno má a rozhodol sa, že sa polepší. A spolu s ním sa tak rozhodli aj jeho súrodenci. Každý z nich dal Ježiškovi svoju najobľúbenejšiu hračku a jeden sľub. Keďže boli neposlušní, všetci Ježiškovi sľúbili, že sa polepšia a budú počúvať rodičov. A sľub naozaj dodržali. Stali sa z nich tie najposlušnejšie deti v širokom okolí.

Silvester Lorko

Don Bosco

Sv. Ján Bosco, ľudovo nazývaný don Bosco, sa narodil 16. augusta 1815 v malej horskej osade Becchi v Taliansku. Keď mal malý Ján 2 roky jeho otec ako 33-ročný zomrel na zápal pľúc. Mama Margita ich teda vychovávala sama. Najmladší Ján mal veľké nadanie. Ako chlapec vystrájal všelijaké akrobatické a čarodejnícke kúsky, čím si ho mnohí ľudia v dedine obľúbili. Okrem toho mal výbornú pamäť. Jeden staručký kňaz ho naučil čítať a písať, a tak často čítaval ostatným dedičanom knihy alebo im opakoval kázne, čo počul v kostole. Tajomný sen, ktorý sa mu sníval, keď mal deväť rokov, poznačil celý jeho život. V sne videl mnoho detí, ktoré vrieskali, kľali a vystrájali nebezpečnosti. Videl sa tam aj on sám. Najskôr im dohovára, no potom sa medzi nich vrhol a začal ich mlátiť, aby prestali. No zrazu sa k nemu priblížila záhadná postava, ktorá mu povedala: „Nie tak! Nie násilím! Iba láskavo, ak si chceš získať ich priateľstvo!“ On si dal povedať a zrazu boli huncúti krotkí ako baránky. Hlas tajomnej postavy mu ďalej povedal: „Vezmi si svoju pastiersku palicu a zaveď ich na pašu. Neskôr pochopíš zmysel tohto videnia.“ Aj neskôr na to don Bosco spomínal ako na prvý impulz, aby sa venoval mládeži, najmä takým, ktorým sa nik nevenuje. Keďže doma nastali problémy s nevlastným bratom Antonom, ktorému sa zdalo, že sa Ján nad neho povyšuje, odišiel radšej do služby na sedliacky majetok, kde strávil dva roky. Ako 16-ročný nastúpil na štúdiá v Castelnuove. Popri štúdiu si zaraboval rozličnými pomocnými prácami u remeselníkov, čo sa mu neskôr veľmi zišlo. V roku 1835 vstúpil do seminára a o šesť rokov nato ho turínsky arcibiskup Fransoni vysvätil za kňaza. Don Bosco sa horlivo ujal svojich kňazských povinností pod vedením dona Cafassa z turínskeho kňazského konviktu. S donom Cafassom navštevoval turínske väznice a videl strašné podmienky, v ktorých museli žiť odsúdení mladíci. Pod vplyvom silného dojmu, ktorý na ňom zanechali tieto skúsenosti, sa rozhodol venovať svoj život mladým chlapcom, aby ich zachránil pred takýmto osudom. V roku 1841, začal zhromažďovať okolo seba chlapcov, uličníkov, o ktorých sa nikto nestaral. Sami prichádzali, vycítili u neho lásku, ktorú dovtedy nepoznali. Niektorí z nich nemali ešte ani štrnásť, iní mali skoro dvadsať.

Boscovou zásadou bolo: „Buďte veselí, hrajte sa, zabávajte, len nehrešte.“ S chlapcami sa usilovo rozprávať nielen vtedy, keď ich vyučoval katechizmus, ale aj s každým osobitne. Sám bol stále medzi nimi, do hry vedel šikovne zamiešať čo-to z katechizmu. No nie každému sa to páčilo. Hluk zabávajúcich sa chlapcov rušil ľudí, ba aj niektorí kňazi ho mali za blázna. Dokonca ho chceli odviezť do blázince, čo sa im však nepodarilo. Zakrátko mal okolo seba don Bosco niekoľko stoviek chlapcov. Vedel, že musí nájsť nejaké miesto, kde by boli doma. S pomocou dobrodincov sa podarilo kúpiť kôľnu a dom pána Pinnardiho v Turíne v štvrti Valdocco, ktorá bola vychýrená svojou zlou povest'ou. Jeho matka Margita sa stala gazdinou nielen pre neho, ale aj pre chlapcov. Obetavo mu pomáhala až do svojej smrti. Na chudobnom pozemku postupne vyrástli budovy, kostol, zriadili sa základná a odborné školy s dielňami. Don Bosco založil tiež kníhtlačiareň, ktorá doteraz funguje a patrí k najväčším a najmodernejším v Taliansku. Sám Don Bosco napísal niekoľko kníh.

Don Bosco zomrel na svitaní 31. januára 1888. Saleziánom, ktorí bdeli pri jeho posteli, slabným hlasom povedal: „Milujte sa ako bratia. Robte dobré všetkým, zle nikomu. Povedzte mojim chlapcom, že ich všetkých čakám v nebi.“ Mal sedemdesiatdva rokov. Na jeho pohrebe sa zúčastnilo vyše stotisíc ľudí. Za svätého bol vyhlásený v roku 1934.

Zuzka Malaková

Drahé deti,

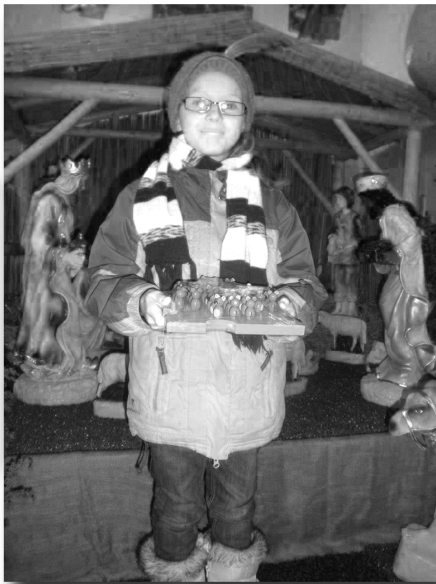
je tu čas vyhodnotenia súťaže z predchádzajúceho decembrového čísla časopisu Trojlístok. Odpoveď na súťažnú otázku z minulého čísla je: „Vianočný stromček“. Víťazom decembrovej súťaže sa stala Veronika Binekóvá z Vlkoviec. Veronike srdečne gratulujeme k výhre a ostatným ďakujeme za účasť. Nebuďte smutní, ak ste nevyhrali. Veď v tomto čísle na Vás čaká nová súťažná otázka. Správne odpovede môžete napísať na malý lístok alebo ich nakresliť. Odpoveď môžete hodiť v miestnom kostole do škatule s nápisom „Farský časopis Trojlístok“. Budúci mesiac opäť vyžrebujeme jedného výhercu. Tešíme sa na Vaše odpovede!

Redakcia

Súťažná otázka:

Veľké uši, chvostík malý. Čím by sme ho kŕmiť mali? On nemá chuť na zmrzlinku. Rád kapustu, ďatelinku.

Čo je to ?

Veronika Binekóvá so svojou výhrou

Osemsmerovka

Po vyškrtaní týchto slov zostane 44 písmen, ktoré tvoria dokončenie osemsmerovky:

Nech vtelené Slovo Ježiš...

ANJELICI, ÁNO, ARCHANIEL, AVE, BOH, DAR, DIEŤA, HODY, HOSANNA, HOSTIA, CHÝR, JAS, JASLE, JEZULIATKO, JOZEF, LÁSKA, MÁRIA, MATKA, NEBO, OSLÍK, PANNA, PANE, PASTIERI, SEN, SLAMA, SLÁVA, BOHU NA VÝSOSTI, SPÁSA, SVÄTÁ NOC, SYN, TICHÁ NOC, VĎAKA, VIANOCE, VIERA, VÍŤAZ

Osemsmerovku pripravil:

Filip Šromovský

			P	S	R										
			E	E	L	Y	Ž								
			I	N	Á	Á	N	N	A						
		R	I	S	A	V	E	E	N	A					
Š	E	K	K	I	A	P	L	B	S	R					
D	C	A	T	E	H	B	C	A	S	O	I	A			
P	O	A	R	K	H	O	B	O	N	A	J	O			
M	M	A	L	O	N	H	S	M	Á	E	J	S			
K	O	U	S	Á	S	U	K	A	Á	A	Č	I			
N	E	T	T	P	Á	N	O	Í	N	R	N	Í			
M	I	Ď	Á	A	K	Ď	V	L	N	I	D				
A	V	S	Ť	S	R	V	N	P	Í	S	A	A			
S	A	E	L	C	H	I	Ý	J	J	A	Ť	O	O		
B	I	A	A	A	F	S	C	H	A	E	N	A	R		
D	M	N	N	E	H	O	D	Y	S	L	N	Z			
A	I	O	Z	P	A	S	T	I	E	R	I	A			
E	C	O	D	A	R	T	I	C	H	Á	N	O	C		
L	E	J	O	K	T	A	I	L	U	Z	E	J	A	I	

Novoročné predsavzatia

Tak a je to tu. Rok 2012 prešiel rýchlo ako voda. Nesmieme však zabudnúť na pekné chvíle, ktoré sme počas neho zažili! Začal sa rok 2013 a tak ako ste si do nového roku doniesli nové skúsenosti a zážitky z roku predchádzajúceho, tak by ste si mali dať aj nejaké predsavzatia do toho nového. Veď to predsa k tomu patrí. Možno ste si povedali: „Načo mi to je, keď to aj tak nedodržím?“ Nevieme čo pre nás Pán Boh pripravil v novom roku. Tie predsavzatia môžu byť akékoľvek, napr. si poviete že sa začnete lepšie učiť, alebo že budete poslúchať rodičov. Alebo sa budete viac modliť a chodiť častejšie do kostola. Je to len a len na Vás aké predsavzatie si vyberiete. Prajem Vám úspešne plnenie Vašich predsavzatí!

Vierka Semaňáková

Zasmejme sa

Ide dievča do obchodu a pýta sa:

- „Máte pomaranče?“

- „Máme.“

- „Tak si prosím 3 kg, každý zabalíť zvlášť.“

Predavačke sa síce veľmi nechcelo, ale keď si to želá zákazník, tak mu vyhovie. Na druhý deň príde dievča znovu:

- „Máte slivky?“

- „Máme.“

- „Prosím si 5 kg, každú zabalíť zvlášť.“

Tak to už predavačka šomrala, ale aj tak to urobila. Veď náš zákazník, náš pán. Na tretí deň príde dievča opäť:

- „Máte mak?“

- „Máme, ale na to zabudnite!“

Vyjde Dežko z lesa a pred lesom ho čakajú policajti. Opýtajú sa ho : "Dežko, čo máš na tom pleci???"

Dežko: "Nič!"

Policajti : "A na tom druhom???"

Dežko: "Dyg jeleň, aký prítulný."

Vtipy pripravil Silvester Lorko

Vedomostný kvíz...

alebo poznáme svoje náboženstvo?

1. Kde sa narodil malý Ježiško?

- a) *V Betleheme*
- b) *V Jeruzaleme*
- c) *V Nazarete*

2. Kto pokrstil vodou Ježiša Krista?

- a) *Svätý Peter*
- b) *Svätý Ján Krstiteľ*
- c) *Lazár*

3. Ježiš Kristus bol?

- a) *Židovský kráľ*
- b) *Hebrejský kráľ*
- c) *Rímsky kráľ*

4. Ktorý učeník zradil Ježiša Krista?

- a) *Nikodém*
- b) *Jozef Arimatejský*
- c) *Judáš*

5. Na koľký deň vstal Ježiš z mŕtvych?

- a) 2
- b) 1
- c) 3

6. Ktorý učeník neuveril, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych?

- a) *Štefan*
- b) *Peter*
- c) *Tomáš*

Správanie odpovede: 1.a, 2.b, 3.a, 4.c, 5.c, 6.c

Z farskej fotogalérie

Celú fotogalériu nájdete na:
mojakomunita.sk/web/farnosť-tvarozná